

Правила и изисквания за приемане на материали за печат в списание „Юридически Свят”

Всички предложени за публикуване авторски материали трябва да отговарят на изискването за оригиналност – т.е. да не са вече отпечатвани и да не са под печат в друго периодично издание до момента на предаването им.

Всички текстове трябва да бъдат във формат Microsoft Word, с номерирани страници, като се използва шрифтът *Times New Roman*, кегел 12, междуредие – 1,5.

Всеки авторски материал трябва да бъде разпечатан в два екземпляра, формат А4, и да съдържа на първа страница детайли за връзка с автора: електронна поща и телефон.

СТАНДАРТ ЗА БИБЛИОГРАФСКО ОПИСАНИЕ И ЦИТИРАНЕ¹

Когато се представя за печат книга, отделно от цитирането чрез индекси под черта, се представя и библиография в края на книгата. При библиографското описание и цитирането с бележки под линия се спазват следните правила:

Цитиране на монография или друго авторско съчинение:

Библиографското описание трябва да включва: име на автора, заглавие (и подзаглавие) на книгата, място на издаване, име на издателството, година на издаване.

Името на автора, заглавието и издателските данни се отделят с точка.

Мястото на издаване и името на издателството се отделят с двоеточие, а името на издателството и годината на издаване – със запетая.

Например:

Саракинов, Г. Патентно право в Република България. С.: Сиби, 2007.

Саракинов, Г. Колективно управление на авторските и сродните им права. С.: Сиби, с. 5.

Цитиране на статия от периодично издание:

Библиографското описание трябва да съдържа име на автора, заглавие (и подзаглавие) на статията, наименование на списанието/вестника, година на издаване, номер на броя, страници, на които е отпечатана статията (от...до).

Заглавията на периодичните издания не се изписват в курсив, нито в кавички.

След заглавието на статията, завършващо с точка, преди наименованието на периодичното издание, се пише голямо тире “ – ”.

Номерът на броя се изписва като № (не се съкращава с “кн.” или “бр.”; на латиница се пише “No” вместо “№”).

Например:

Димитрова, Р. Европейската валута – утвърждаване и наказателноправна защита. – Съвременно право, 2009, № 3, 43-79.

¹ Стандартът е съобразен с Основни правила за библиографско описание и библиографско цитиране под линия. С.: БАН. Издателство с печатница, 1984. Цит. по Българска академия на науките. Институт за български език. Нов правописен речник на българския език. С.: Хейзъл, 2002.

Цитиране на текст от сборник, избрани съчинения и др. под.: Пред сведенията за сборника се пише голямо тире “ – “ и се добавя “ ВЪВ:”. При цитиране на латиница се пише “In:”

Например:

Витгенщайн, Л. Логико-философски трактат. – ВЪВ: Витгенщайн, Л. Избрани съчинения. С.: Наука и изкуство, 1988.

Общи правила на цитиране (прилагат се съответно и при цитиране на латиница):

Когато се цитира само една конкретна страница, преди номера ѝ се пише “с.“ (напр. с. 99) или “р.” (при цитиране на латиница). Правилото не важи, когато се цитират повече от една поредни страници – тогава преди цифрите им не се пише “с.“ (напр. 1-99).

При поредни (второ и следващи) позовавания на вече цитиран текст вместо заглавието му се пише „Цит. съч.“ (на лат. – Op. cit.).

Например:

Витгенщайн, Л. Цит. съч., с. 51.

Ако един и същи текст се цитира два или повече пъти в поредни бележки, пише се „Пак там“, на лат. “Ibidem”.

Например:

Витгенщайн, Л. Цит. съч., с. 51.

Пак там.

Пак там, с. 38.

При поредни (второ и следващи) позовавания на вече цитиран текст (без значение статия или книга), когато от същия автор са цитирани и други текстове, се изписват: авторът, част от заглавието, многоточие (...), запетайка и номерът на страницата.

Например:

Саракинов, Г. Колективно управление ..., с. 5.

Не се пише и „Цит. съч.“ в допълнение към частта от заглавието!

Когато цитирането в текста не е от оригинала, а чрез друго произведение, се пише „Цит. по:”

СПЕЦИФИЧНИ ПРАВИЛА ВЪВ ВРЪЗКА С ТЕКСТОВЕТЕ С ЮРИДИЧЕСКО СЪДЪРЖАНИЕ:

С ГЛАВНА БУКВА се пишат следните по-важни органи: **Народно събрание**, **Министерски съвет**, **Съдът** (само когато се касае за Европейския съд), видовете български съдилища, когато са конкретизирани: **Районен съд – Пловдив**, **Окръжен съд – Стара Загора**, **Апелативен съд – Варна**, **Върховен касационен съд**, **Върховен административен съд**, **Конституционен съд**. Органи, които съдържат думата „върховен/върховна”, се пишат с главна буква.

Всички тези органи се членуват: Министерския(т) съвет, Софийския(т) градски съд и т.н.

С МАЛКА БУКВА се пишат:

„прокуратура”, „прокурор”, „следовател”, „следствие”,
но НЕ и „Върховна касационна прокуратура”, „Национална следствена служба”.

С МАЛКА БУКВА се изписват: „правителство”, „парламент”, „президент”, „общо събрание”, „надзорен съвет”, „контролен съвет”, „управителен съвет”, „борд на директорите”, **наказателна/брачна/гражданска/търговска колегия, наказателно/гражданско, брачно, гражданско/търговско отделение** и др.

С малки букви се изписват и следните актове: **кодекс, указ, правилник, наредба, постановление, определение, разпореждане, решение, заповед, инструкция, резолюция, директива, конвенция, спогодба, договор** и др. Главна буква се използва само когато се изписва пълното наименование на съответния акт, т.е. когато той е индивидуализиран - има се предвид точно определен акт, а не законът/законите и пр. по принцип.

Примери:

Граждански процесуален кодекс; Постановление № 1 на МС от 3.01.2003 г. за определяне нов размер на минималната работна заплата за страната; Правилник за вписванията; Наредба № 1 за касовия план на Българската народна банка; Инструкция № 1 за реда за медицинско освидетелствуване на встъпващите в брак; Заповед № 34 от 21.09.1992 г. за възобновяване работата по даване научни звания на академичните; факултетните и научните съвети; Разпореждане № 1 на МС от 7.02.1989 г. за обявяване на местността "Яйлата"; Варненска област за археологически резерват; Указ № 1 от 10.01.2001 г. за насрочване нов избор за кмет на кметство в с. Новоселци, община Видин, област Видин; Решение № 4 от 24.09.2001 г. на ЦИК за утвърждаване образци за документи и бюлетини за произвеждане на изборите за президент и вицепрезидент; Конвенция за правата на човека и основните свободи; Договор за дружба и сътрудничество между Народна република България и Социалистическа народна либийска арабска Джамахирия; Спогодба между правителството на Народна република България и правителството на Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия за избягване на двойното данъчно облагане на дохода и печалбите от прехвърляне на имущество....

По принцип думата „конституция” се пише с малка буква, ако се има предвид конституцията като вид нормативен акт, т.е. която и да е конституция. Но ако става въпрос за конкретно определен конституционен акт, например Конституция на Република България от 1991 г., тогава се изписва с главна буква. Същото важи и за законите. Заглавията им се изписват с начална главна буква. Отделните им части също се пишат с малка буква, напр. част първа, глава 13, раздел 2, преходни и заключителни разпоредби, допълнителни разпоредби. Номерацията на тези части се изписва различно – с арабски, римски букви или с думи, в зависимост от това как са публикувани в „Държавен вестник”.

След знака точка не се оставя празно място (шпация) при графически съкращения на словосъчетания и изрази: т.н., т.е., сл.Хр., пр.Хр., и пр.

Цитиране на актове с оглед публикацията им в „Държавен вестник” (ДВ):

Закон за съдебната власт (обн., ДВ, бр. 59 от 22.07.1994 г., изм. и доп.).

По-важни съкращения:

Пример: чл. 31, ал. 2, б. „а”, т. 3, пр. 1 ЗСВ

Когато се цитира законов текст - член, алинея, буква, точка, предложение еди-кое си (пр. 1, пр. 2) и т.н., те се отделят със запетаи. Преди съкращението на заглавието на съответния закон, от който са част, не се пише „от” (напр. чл. 31, ал. 2, б. „а”, т. 3, пр. 1 ЗСВ). Когато се цитират преходни и заключителни разпоредби или допълнителни разпоредби от даден закон, съкращението има следният вид: ПЗР ЗСВ, ДР ЗСВ (другият вариант е: чл. 31, ал. 2, б. „а”, пр. 1 от преходните и заключителните разпоредби на ЗСВ.)

Когато се цитират няколко законови разпоредби, които са във връзка помежду си, думите „във връзка с” се съкращават. Например чл. 31, ал. 2, б. „а”, пр. 1 ЗСВ във вр. с чл. 83, ал. 2 ЗКС.

Таблица на по-важните съкращения:

ДВ	„Държавен вестник”
р.	решение (с малка буква)
К	Конституция (напр. чл. 24 К)
ПМС № 33/1947 г.	Постановление на Министерския съвет №
ТР	Тълкувателно решение
н. о.	наказателно отделение
г. о	гражданско отделение
н. к.	наказателна колегия
ВКС	Върховен касационен съд
ВАС	Върховен административен съд
СРС	Софийски районен съд
СГС	Софийски градски съд
гр. д.	гражданско дело
к. д.	конституционно дело
н. д.	наказателно дело
адм. д.	административно дело
НС	Народно събрание
ОСГК	общо събрание на гражданската колегия
ОСНК	общо събрание на наказателната колегия
ОСТК	общо събрание на търговската колегия

Когато се изразява авторова позиция, следва да се използва безлична форма: „Ще бъде анализиран”, а НЕ мн.ч.: „Ще анализираме”. Може да се използва конструкцията: първо лице, ед. ч., а не първо лице, мн. ч. Например: „според мен”; „считам, че”; „от моя гледна точка” и т.н., а не „според нас”; „по наше мнение”, „от наша гледна точка”.